

Arrest

nr. 314 517 van 10 oktober 2024
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8570 HARELBEKE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 16 mei 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 mei 2024 tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VANDECASTEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op niet nader te bepalen datum toe op het Belgische grondgebied.

1.2. Verzoeker werd op 18 december 2021 geïnterpelleerd door de politie bij een steekpartij, naderhand aangehouden en op 28 juni 2022 veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een definitieve gevangenisstraf van twee jaar wegens poging tot doodslag en inbreuk op de wapenwetgeving.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 9 augustus 2022 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) met een duur van 8 jaar.

1.4. Verzoeker werd op 18 januari 2024 opnieuw geïnterpelleerd door de politie van PZ Aalst na een telefonische melding van zijn vriendin. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op diezelfde dag een

beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker wordt opgesloten in het gesloten centrum van Merksplas.

1.5. Verzoeker diende op 11 maart 2024, tijdens de vasthouding met het oog op uitvoering van de eerder genomen verwijderingsmaatregel, een verzoek om internationale bescherming in.

1.6. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen trof op 22 april 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 6 mei 2024 (RvV 6 mei 2024, nr. 306 197).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 13 mei 2024 een beslissing tot afgifte van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens. Verzoeker werd hiervan op 14 mei 2024 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

1.8. Verzoeker werd op 24 juni 2024 naar Tunis gerepatrieerd.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Uit de gegevens die op 16 september 2024 door de verwerende partij aan de Raad werd overgemaakt, blijkt dat verzoeker op 24 juni 2024 naar Tunis werd gerepatrieerd. Ambtshalve stelt de Raad bijgevolg vast dat verzoeker geen belang meer kan doen gelden bij zijn vordering.

3.3. Wanneer verzoeker geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het hem toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien hij de exceptie betwist, moet hij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet hij het belang, dat hij met zijn vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166.230).

3.4. Ter terechtzitting beweert de raadsman van verzoeker dat hij nog steeds belang heeft bij zijn huidige vordering aangezien de verzoekende partij gedwongen werd gerepatrieerd en dat zij tot op heden het gevoel heeft onrechtmatig in detentie te hebben gezeten. De advocaat van de verwerende partij stelt dat er geen belang meer is, gelet op het vertrek van de verzoekende partij. Zij stelt verder dat de bevoegdheid inzake de vasthouding toekomt aan de raadkamer. Voor het overige verwijst zij ter terechtzitting naar de nota met opmerkingen.

3.5. De Raad stelt vast dat het bevel ten uitvoer werd gelegd en dat een eventuele nietigverklaring verzoeker geen toelating verschaft om naar België terug te keren. Verzoeker kan geen voordeel meer putten uit zijn beroep. De exceptie van niet-ontvankelijkheid is gegrond. Verzoeker getuigt niet langer van een actueel belang bij zijn vordering.

Het beroep is niet-ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN